

Konferencia a titoktörvényről

2007. június 29.

A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) és a Közép-európai Egyetem Média és Kommunikáció Kutatóközpont szervezésében nyilvános beszélgetést tartottak az Adatvédelmi Biztos Irodájának főosztályvezetője, a Miniszterelnöki Hivatal Nemzetbiztonsági Irodája, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet (NBF) és civil szervezetek képviselőinek részvételével.

A konferencia célja az volt, hogy a nyilvánosság előtt kezdődjön vita a közeljövőben megalkotandó új titokszabályozás legfontosabb kérdéseiről és ezáltal – az adatvédelmi törvényünkhöz hasonlóan – magas színvonalú, nemzetközileg elismert titokvédelmi szabályozás jöjjön létre.

A konferencia három részből állt: Haraszi Miklós Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) média-biztosának nyitóelőadásából és két vitaszekcióból. Az elsőnek a témája a sajtó és államtitkok volt, a másodikban a titokkörök és garanciák kérdéseiről volt szó.

A vitában megszólaltak:

1. szekció – moderátor: Kenedi János (a Nyilvánosság Klub ügyvivői testületének tagja),

Bayer Judit	(a Sajtószabadság Központ elnöke),
Buzálné Szabó Mária	(a Miniszterelnöki Hivatal Nemzetbiztonsági Irodájának vezetője),
Földes Ádám	(a TASZ adatvédelmi programjának vezetője),
Haraszi Miklós	(az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet média-biztosa),
Kerekes Zsuzsa	(az Adatvédelmi Biztos Hivatalának főosztályvezetője),
Molnár Péter	(a CEU Médiaközpont vezetője),
Zala Mihály	(a Nemzeti Biztonsági Felügyelet elnöke)

2. szekció – moderátor: Majtényi László (az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet vezetője)

Buzálné Szabó Mária	(a Miniszterelnöki Hivatal Nemzetbiztonsági Irodájának vezetője),
Haraszi Miklós	(az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet média-biztosa),
Kerekes Zsuzsa	(az Adatvédelmi Biztos Hivatalának főosztályvezetője),
Schiffer András	(a TASZ ügyvivője),
Várady Tibor	(a Védegylet munkatársa),
Zala Mihály	(a Nemzeti Biztonsági Felügyelet elnöke)

A nemzetközi tapasztalatok

Nyitó előadásában Haraszi Miklós nemzetközi kitekintést adott, melyben ismertette az EBESZ által nemrég végzett, a „Média hozzáférése a kormányzati információhoz” című vizsgálatot, melynek eredményei megtekinthetők az EBESZ honlapján.¹

A kutatás 4 fő területre terjedt ki, az első azt vizsgálta, hogy elismerte-e az állam annak a kopernikuszi fordulattal felérő változásnak a szükségességét, hogy ma már alapvetően nem az államé, hanem a társadalomé az információ és az államnak kell indokolnia, ha azt

¹ http://www.osce.org/documents/rfm/2007/05/24251_en.pdf
<http://www.osce.org/item/24250.html>

titkosítja (freedom of information, access to information). Az államok 80%-a az ehhez szükséges alaptörvényeket meghozta.

A második terület a titkosítási szabályokra vonatkozott. Itt Haraszti pozitív példaként hozta fel az Amerikai Egyesült Államok titkosításra vonatkozó végrehajtási utasítását (executive order on classification)², amely felsorolja azt a nyolc információ típust, amelyet lehet titkosítani. Ez a szabályozás ráadásul – mint ahogy azt az előadó a magyar törvényalkotó figyelmébe ajánlotta – azt is tartalmazza, hogy mit nem szabad titkosítani.

A jelenleg hatályos magyar titoktörvénnyel kapcsolatban a következőket jegyezte meg a média-biztos: „Ez a 90 éves [a minősítés érvényességi idejére vonatkozik - a szerk.] szabályozás nyilvánvalóan tarthatatlan. Ez a törvény, amely államtitkot és szolgálati titkot ismer, mindent besorol, mindent besöpör az államtitok fogalma alá és ezt egyenlő szigorral védi és nem enged semmiféle rugalmasságot e tekintetben, régi szemléletet tükröz”.

A harmadik nagy terület, amelyet vizsgáltak arra vonatkozott, hogy hogyan büntetik a titoksértést az egyes országokban. Az 56 résztvevő államból 29-ben, köztük Magyarországon, még mindig kiterjed a civilekre az államtitoksértés fogalma. Ez főként az új demokráciákban jellemző. A többi résztvevő országban a titoksértés lényegében egy hivatalnokai bűncselekmény, egyébként ez Magyarországon is így volt a Csemegi Kódex idejében.³ A civilek alatt elsősorban az újságírók értendők, hiszen ők szokták ezt leginkább elkövetni.

Haraszti elmondta, hogy ezzel kapcsolatban a legfontosabb a Büntető Törvénykönyv reformja, amelynek együtt kell járnia a titoktörvény megújításával. Utalt a reform lehetséges buktatójára, egy olyan kincstári szemléletre, amely nem ismeri el az első területnél említett kopernikuszi fordulatot, a nyilvánosságnak mint elemi demokratikus érdekeknek a védelmét és az Alkotmány 61.§-ban foglalt alapjog proaktív védelmére vonatkozó kötelezettséget.

A másik fontos probléma, hogy a legtöbb országban még nincs jelen a teljes igazságszolgáltatásra kötelező speciális vizsgálat a nyilvánossághozatal közérdekűségére vonatkozóan. Az új Btk.-ba a civilek megkülönböztetése mellett ennek az elvnek is be kell kerülnie. Erre vonatkozóan a következőket emelte ki: „Ez egy végtelenül fontos demokráciavédelmi szabály, hiszen a korrupció elleni harc legfontosabb eszköze a nyilvánosság, és a korrupció legfontosabb fegyvere a titkosítás.”

A negyedik terület az ún. forrásvédelem, ez már egy speciális újságíró-védelmi szabály, amely csak azokban az országokban merülhet fel, ahol maga az újságíró nem vádolható meg a titoksértésért. Itt arról van szó, hogy az újságíró kényszeríthető-e a tanúskodásra, arra, hogy elmondja, kitől kapta az információt. Haraszti szükségesnek lát egy olyan pajzstörvényt (shield law)⁴, amely megvédi attól az újságírót, hogy kikényszerítsék tőle az informátor kilétét.

„Szerintem az itt jelenlévők többsége azt szeretné, hogy maga az állam a freedom of information, az access to information elveknek adjon elsőbbséget, de utána lehessen bírósághoz menni, utána lehessen ezen vitatkozni, ha az állam nem így dönt, legyen fölülvizsgálati mechanizmus. Ez legyen egy nyílt vita, maga a titkosítás nem lehet titkos, maga a titkosságról folyó vita nem lehet titkos.”

² <http://www.archives.gov/isoo/policy-documents/eo-12958-amendment.html>

³ <http://www.1000ev.hu/index.php?a=3&param=5799> 328.§, 455.§, 456.§

⁴ http://en.wikipedia.org/wiki/Shield_law

A büntetőjogi felelősség

Az első vitaszekció során a Büntető Törvénykönyv reformjának szükségességével minden jelenlévő egyetértett, a részletekben azonban akadtak eltérő vélemények. Alapvető probléma a jelenlegi szabályozással, hogy egy kalap alá veszik a civileket és a titok védelméért felelős köztisztviselőket.

Földes Ádám ezzel kapcsolatban elmondta, hogy a sajtó és államtitok kérdésében három szereplő merülhet fel, az, aki nyilvánosságra hozza a titkot („ez nem feltétlenül a sajtó, bár ma már mindenki lehet sajtó, bárkinek lehet honlapja, bárki bármit lefényképez, nyilvánosságra hoz”), a titok őrzésére kötelezett és a harmadik, akitől az információ származik (ez sokszor egybeesik a titok őrzőjének személyével). A nyilvánosságra hozó esetében két okot hozott fel, amiért nem kellene büntetni. Az egyik, ha a nyilvánosságra hozatal nem sérti azt a védendő érdeket, ami miatt titkosították, a másik pedig, ha a nyilvánossághoz fűződő közérdek erősebb, mint a titkosságot indokló közérdek. A titkot megőrző esetében csak a második esetre lehetne hivatkozni. A forrás védelmére a svéd példát hozta fel, ahol nagyon komoly anonimitásra vonatkozó szabályozás van.

A MeH NBI részéről Buzálné Szabó Mária szavaiból az derült ki, hogy a törvénytervezetben már eltérően büntetnék a civileket és a hivatalnokokat. A szándékosság-gondatlanság kérdéskörben a vita résztvevőinek álláspontja gyakran csak egyes részletkérdésekben különbözött.⁵

A résztvevők főbb gondolatai a büntetőjogi felelősség kérdésében a következők voltak: abban a jelenlévők mindannyian egyetértettek, hogy a civilek tekintetében a gondatlan elkövetési alakzat ne legyen büntetendő. A MeH NBI képviselője mérlegelné, hogy be lehessen-e vonni a túlnyomó közérdekhez fűződő érdek vizsgálatát egy eljárásban. Felmerült, vajon a jelenlegi bírósági rendszer alkalmas lehet-e erre a feladatra. Haraszti Miklós szerint megoldás lenne, ha a törvény nemcsak felhatalmazná, hanem kötelezné őket a túlnyomó közérdek megvizsgálására. Molnár Péter a hivatalnokokra is kiterjesztené ezt a védelmet. Haraszti felvázolta azt az elképzelését, miszerint kombinálható lenne a bíróságnak az a kötelezettsége, hogy vizsgálja a nyilvánosságra hozatalhoz fűződő közérdeket azzal, hogy a civileket fel kell menteni a titoksértés alól, kivéve különleges nemzetbiztonsági kategóriák estében vagy ha a civil részt vett a bűncselekményben, illetve ha egyéb bűncselekményt követ el a titoksértéssel összefüggésben (pl. betörés, vesztegetés). Azt is elmondta, hogy az újságírókat alapvetően azért sem kéne szándékos elkövetési alakzatért büntetni, mivel ez a tendencia a sajtószabadságot, társadalmi vitát lehűtő effektust (chilling effect)⁶ idéz elő.

Buzálné Szabó Mária azon felvetésére, hogy nem reparálható, ha egy titok nyilvánosságra kerül és ezért a civileket is büntetni kell, többen is reagáltak. Földes Ádám kifejtette, hogy ha egy államtitok kikerül, a nyilvánosság természetéből fakadóan mindenképpen kiderül, hogy történt valamilyen bűncselekmény, könnyű üldözni azt, aki ezt megtette. Egy olyan rendszerben, ahol a bíróság mérlegeli, hogy a nyilvánossághoz fűződő közérdek vagy a titkossághoz fűződő közérdek az erősebb, a lebukáson túl nagy annak a kockázata, hogy a bíróság nem részesíti az elkövetőt védelemben, ha tényleg olyan titkot hozott ki, ami védendő. Ezért nem kell attól tartani, hogy olyan adatok kerülnének nyilvánosságra, amelyeknek nem kellene és hogy visszafordíthatatlan kár keletkezne. Molnár Péter szerint vannak olyan esetek, amikor azért keletkezik nem reparálható kár, mert nem hoznak nyilvánosságra olyan közérdekű adatokat, amelyek titokban maradása nagy kárt okoz (pl. Csernobil). Bayer Judit álláspontja szerint a büntetés sem reparálja, ha az adat

⁵ A felmerült álláspontokat a mellékletben található táblázatok tartalmazzák.

⁶ http://en.wikipedia.org/wiki/Chilling_effect

nyilvánosságra kerül, ezért a valóban védendő adatoknak a kikerülését kellene megelőzni többek között szolgálati fegyelemmel.

Ombudsmeni kontroll

Felmerült, hogy a szabályozás merre tart, a nyilvánosság vagy a titkosság irányába. Molnár Péter ekkor hívta fel a figyelmet egy joghézagra az adatvédelmi törvényben. Ha az adatvédelmi biztos eljárása során az adat minősítését indokolatlannak tartja, a minősítőt annak megváltoztatására vagy a minősítés megszüntetésére szólítja fel. Amennyiben ezt a minősítő megalapozatlannak tartja, akkor 30 napon belül a Fővárosi Bírósághoz fordulhat. A joghézag akkor merül fel, ha a titkosító passzív, nem fogadja el az állásfoglalást, de a bírósághoz sem fordul.

Molnár szerint ezt a joghézagot úgy kell kitölteni, hogy ha a titkosító nem lép, akkor az adatvédelmi biztos állásfoglalása alapján megszűnik a minősítés. Úgy véli, ha ebben nincs egyetértés, akkor egyértelmű, hogy visszalépést jelent a korábbi Magyarországhoz képest. Majtényi László véleménye szerint amit Molnár követel, az benne van a törvényben, tehát nem áll fenn joghézag. Ha a minősítő nem fordul bírósághoz, egyetért a biztos javaslatával, amelynek közigazgatási jogereje van. Zala Mihály Molnár felvetésére reagálva beszámolt arról, hogy a jelenlegi tervezet szerint elsőfokon a minősítőt kellene megkeresni és rajta számon kérni, ha a minősítés jogtalan vagy nem megfelelő. Másodfokon az adatvédelmi biztost bízják meg, aki a minősítőt készíthetné, hogy az adatot felülvizsgálják. Ebben az esetben a biztos jogköre lenne, hogy a bírósági eljárást megindítsa. Hozzátette, hogy tudja, hogy ez nem kielégítő garanciának.

A bírói kontroll

Schiffer András a kormány képviselőitől arra várt választ, mit gondol a kormány arról, hogy a bírói kontroll hogyan működhetne az egész minősítési eljárás kapcsán. Hozzátette, hogy minden minősítés egy közigazgatási aktus és az Alkotmánybíróság egy határozatában megállapította, nem alkotmányos, hogy közigazgatási aktussal szemben nincs lehetőség bírói felülvizsgálatra.⁷ Buzálné Szabó Mária elmondta, hogy még folynak az egyeztetések arról, hogy az adatvédelmi biztosnak legyen-e felülbírálati jogköre, tehát joga arra, hogy a minősítést megszüntesse vagy pedig bíróság előtt dőljön el, hogy megalapozott-e egy minősítés vagy sem. Majtényi László szerint a bírói jogorvoslat előnye, szemben az egy darab adatvédelmi biztossal, hogy őket nem lehet pacifikálni. Azonban van egy Alkotmánybírósági határozat, amely az egyenlő fegyverek elvéről szól, ennek ellentmond, hogy államtitok esetében legtöbbször az egyik fél nem ismerheti meg az ügy összes iratát. Vagy ezt az elvet kéne valahogy áttörni vagy egy biztos helyett több ellenőrnek kéne biztosítani a jogkört. Nálunk bármelyik állampolgár bírósághoz fordulhat, a probléma az, hogy hiányoznak a szükséges bizonyítási szabályok. Egy különleges eljárásra lenne szükség, különleges bizonyítási szabályokkal. Zala Mihály kifejtette, hogy Magyarországon a bíróság független, ezért a bírakat nem világítják át, nem jogosultak minősített adatok megismerésére. Ezért szánna szerepet az adatvédelmi biztosnak.

A titokkörök és egyéb garanciális kérdések

Haraszi Miklós leszögezte, ha van titokkörü jegyzék, ha nincs, a bíróság előtt lefolytatott vita mindenképp garancia mind büntetőügy keletkezése esetén, mind akkor, ha egy szervezet,

---

⁷ 32/1990. (XII.22.) AB határozat

állampolgár vagy újságíró akar titkokhoz hozzájutni. Nincs alternatívája annak a reformnak, hogy a túlnyomó közérdek vizsgálatát bevezessék.

Az új titoktvénnyel kapcsolatban Zala Mihály és Schiffer András is leszögezték, hogy nagyon fontos lenne a szabályozás egységessége. Fontos lenne egyrészt abból a szempontból, hogy a törvény mindenre kiterjedően szabályozza, hogy mit lehet titkosítani, másrészt egységes rendszert teremtenie, együtt szabályozná mind a nemzeti, mind a külföldi *[NATO és EU - a szerk.]* adatok védelmét. Ezzel összefüggésben mindketten hivatkoztak a TASZ és az NBF közötti perre.

Schiffer András szükségesnek tartaná egy nyilvános állami iktatórendszer bevezetését, amelyből a nyilvánosság számára világosan kiderülne, hogy melyik minősítésre jogosult szerv milyen tárgykörökben, hány darab titkot minősít, továbbá, hogy mikor van a felülvizsgálat, illetve a minősítési idő lejárata.

A hallgatóságból a Népszabadság újságírója a garanciák körében azt a problémát vetette fel, hogy ha az ombudsman megvizsgálja, hogy a kérdéses dokumentum államtitkot tartalmaz-e vagy sem, a vizsgálatra vonatkozó 30 napos határidő *[az ombudsmant semmilyen határidő nem köti - a szerk.]* túl hosszú, hiszen az újságírónak a másnapi újságban meg kell írnia, hogy mi történt.

A titoktvény-tervezet kapcsán a legtöbb gondolat a minősítési eljárással összefüggésben merült fel. Bayer Judit a tervezetben szükségtelenül hosszúnak tartja az adatfajták felsorolását. Sokszor olyan adatról van szó, például döntés-előkészítő adatokról, amelynek megismerése nem is közérdekű. Indokoltnak tartaná a felsorolást elhagyni, azért is, mert a tervezetben szerepel egy olyan kitétel, hogy a cél az állam bizonyos védendő érdekeinek a védelme. Az érdekek felsorolásában is túl bőbeszédű a tervezet, több érdek megjelölése indokolatlan (például közfeladatot ellátó szerv rendeltetésszerű működéséhez fűződő érdek). Sokszor úgy tűnik, mintha Magyarországon a titkosítás célja köztisztviselők, közfeladatot ellátó szervek kötelességszegésének elleplezését szolgálná.

Buzálné Szabó Mária véleménye szerint, ha úgy működik a minősítés, mint ahogy a jogszabályban le van írva, akkor nem merülhet fel az a kérdés, hogy kötelességszegést vagy korrupciót takarnának vele. Zala Mihály kifejtette, hogy a titokkörü jegyzéket sok kritika érte, de a terjedelme jelentősen csökkent. Ami a jegyzékben szerepel, az nem jelenti azt, hogy automatikusan minősíteni kell és azt sem, hogy a maximális minősítési időtartamot ki kell használni. A hallgatóság soraiból egy vendég, aki a Külügyminisztériumban dolgozik, azt hangsúlyozta, hogy a minősítés nagyon sokba kerül, különösen a NATO és az EU esetében. Azt is hozzáfűzte, hogy Magyarországon a minősítés rossz beidegződés, ezen is változtatni kellene.

Kenedi János moderátorként hozzáfűzte a vitához, hogy a többség úgy beszél a titoktvényről, mint a hadigazdálkodás maradványáról. A vita célja pedig a nyilvánosságtörvény felépítése volna, nem a titkok egyre finomabb redukciója.

Várady Tibor álláspontja szerint az előterjesztőnek kellene megindokolnia, hogy miért lehet titkosítható egy adat és ezt a külföldi adatok körében is egyenként meg kellene indokolni. Schiffer András kiemelte, hogy a titokkörök lerövidítésére mint pozitívumra hivatkozni nem biztos, hogy jó, sokkal fontosabb lenne nagyon világosan körülhatárolni, hogy mit lehet titkosítani. Kerekes Zsuzsa ehhez hozzáfűzte, hogy Magyarország ebből a szempontból specifikus, mert a rendszerváltás során alkotmányos jogunk lett az információszabadság, ezért a jogalkotó a lehető legkisebbre szűkítette a jogalkalmazó mérlegelési körét. Szerinte nagyobb mérlegelési jogot kaphatna a közigazgatási szerv, azonban akkor erős kontrollra van szükség.

Zala Mihály hangsúlyozta, hogy jelenleg a jegyzék rövidítése az irányadó, bár ő személy szerint azt szeretné, ha nem is lenne jegyzék, mint ahogy az több európai országban irányadó. Haraszi Miklós a minősítési eljárás kapcsán három követelményt emelt ki. Egyrészt a titokkörök legyenek pontosan meghatározva, másrészt elő lehetne írni, hogy mit nem szabad titkosítani, harmadrészt pedig a Btk.-ba bekerülhetne a szándékos túltitkosítás bűncselekménye.

Összegzés

A Társaság a Szabadságjogokért és a Közép-európai Egyetem Média és Kommunikáció Kutatóközpontja által szervezett esemény elérte célját, érdemi vita kezdődött a nyilvánosságot leginkább korlátozó törvényi szabályozásról. Számos fontos problémát sikerült tisztázni és nem egy esetben a vitapartnerek egyetértettek, olyan kérdésekben is, melyek korábban úgy tűntek, hogy igencsak megosztják a konferencia résztvevőit. A vita folytatásával lehetőség nyílik arra, hogy a minősített adatok védelméről színvonalas és a nyilvánosság által elfogadott új szabályozás jöjjön létre.

Az összefoglalót szerkesztette: Müller Ágnes, gyakornok, Társaság a Szabadságjogokért.

Melléklet:

Mikor van szükség büntetőjogi szankcióra a minősített adat megsértése esetén?

A melléklet a konferencián elhangzott álláspontokat foglalja össze, a ?-el jelölt pontok tekintetében a résztvevők nem nyilvánítottak véleményt.

Buzálné Szabó Mária

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	igen	igen
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	igen

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	igen
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	igen

Kerekes Zsuzsa

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	?	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	?	igen*

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	igen*

*Ha a túlnyomó közérdek nem áll fenn a nyilvánossághozatal mellett, akkor szigorúan büntetni kell. A túlnyomó közérdek legyen igazolható akár a titokgazda esetében is.

Melléklet:

Mikor van szükség büntetőjogi szankcióra a minősített adat megsértése esetén?

Bayer Judit

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	?	igen
Titkos! / Szigorúan titkos!	?	igen

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	Igen*

*Indokolt lenne, hogy a szándékosság arra is kiterjedjen, hogy valaki a Magyar Köztársaság vagy a NATO érdekeit akarja cselekményével megkárosítani és tudja, hogy ez lehetséges is. Ez lenne a minimum a civilek eljárás alá vonásának esetében. A túlnyomó közérdek vizsgálata szükséges.

Haraszi Miklós

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	?	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	?	igen*

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	nem**
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	nem**

*Kivéve, ha a nyilvánosságárhozatalhoz fűződő közérdek erősebb, mint a titkossághoz fűződő közérdek.

** Kivéve különleges kategóriák, pl. nemzetbiztonság; ha részesei voltak a titokgazda jogsértésének vagy ha egyéb bűncselekményt követtek el a titok megszerzése érdekében.

Melléklet:

Mikor van szükség büntetőjogi szankcióra a minősített adat megsértése esetén?

Molnár Péter

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	?	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	?	igen*

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	igen**
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	igen**

*A nyilvánossághoz fűződő közérdek elvének védelme ki kell, hogy terjedjen a hivatalnokokra is.

**Kivéve, ha a nyilvánossághozatalhoz fűződő közérdek erősebb, mint a titkossághoz fűződő közérdek.

Földes Ádám

	hivatásánál fogva kezel minősített adatot	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	?	igen*
Titkos! / Szigorúan titkos!	?	igen*

	civil	
	gondatlan	szándékos
Korlátozott terjesztésű! / Bizalmas!	nem	igen**
Titkos! / Szigorúan titkos!	nem	igen**

*Kivéve, ha a nyilvánossághoz fűződő közérdek erősebb, mint a titkossághoz fűződő közérdek.

**Kivéve, ha a nyilvánossághozatal nem sérti azt az érdeket, ami miatt titkosították vagy ha a nyilvánossághoz fűződő közérdek erősebb mint a titkossághoz fűződő közérdek.